

1. אורות הקודש / חלק ב / עמוד שצ'

יש יצר חרע נסתר מאד בעממי הנפש... הקנה המזורה הזאת היא הקנה בא-להים, האדם מקנא הוא בא-להים על אשרו אין סופי, על שלמותו המוחלטת... את העוקץ של הקנה, הדוקר נורא אין מרפא למחלת זו, כי אם האריה עליונה של דעת א-להים בבירור ובעומק הגיוון...

1א. הנטיבה המדעית מבררת, שההבדל שבין הא-להים והעולם תלוי הוא רק בדעה והשגה וארחות החיים. כל מה שהדעה מתעללה, מתקרב האדם והעולם לגודל הא-להין, וברוממותו העליונה של האדם והכרתו הגמורה מוצא הוא שתוכלו בא-להים, והעצמיות הפרטית של כל פרט מפרט היה אינו כי אם התגלות א-להות, הזורחת בגונוים שונים לפניו, ולפי זה כל האושר בא-להי הלא הוא אושר של הכל. והאושר הוא הולך ומתרgal, כל מה שהידיעה האלהית היא הולכת ומתבררת. וזהו סוד העונג הנעלה של ההשגה הא-להית, שהוא הולך וחוש את אשרו העליון, את שלמותו הנצחית, המלאה חזזה ועז, ואין כאן מקום לשום קנהה.

1ב. ...ואין שום מעזר לשום נמצא לרום את חפצו חופשי למרום הצד האلهי, וכפי אותה המדעה שהאדם מתקרב אל מדת הצדקה-האליה, הרי הוא מתעללה, ונעשה איש א-להי. ונמצא השלמות הא-להית מחייבת להא-להים מעד הצד החופשי שלו, שהוא זכות השווה לכל, שאין מקום לקנהה.

2. אורות קיט א

אי-אפשר למצא מעמד מ��פס לרווח פִי-אָם בְּאֹוֵר הַאֲ-לָהִי. הַיְדִיעָה, הַמְּרֻגֶּשֶׁה, הַדְּמִינוֹן וְהַחְפֵץ וְהַתְּנוּוֹת הַפְּנִימִיּוֹת וְמְחִיצָנוֹת שְׁלָלָם, כָּלָם מַזְקִיקִים אֶת בְּנֵי-הָאָדָם שַׁיְהִיוּ אֲ-לָהִים זָנוֹקָא. אָז יִמְצָאוּ אֶת מְלִיאָם, אֶת חַוָּשָׁם מְשָׁנָה וּמְמִינָה אֶת הַזְּעָת. אָם מַעַט פְּחוֹת מַגְדָּלָה זו יִבְקַשׁ לוֹ הָאָנָם פָּרֵי הָאָהָרָן מִיד טָרוֹף בְּסַפִּינָה הַמְּטוּרָת בְּיַם. גַּלְים סְעוּרִים מַתְּגָדִים זוֹ לְזָה יִדְרְיכָוּ תְּמִידָן מְנוּחָה, מְגַל אֶל יְטַל וְלֹא יַדַּע שְׁלֹו. אָם יוּכָל לְשַׁקַּע בְּאַיּוֹת רַפְשׁ עֲבָה שֶׁ גְּשָׂוֹת הָרָם נְעַבְיוֹת הַמְּרֻגֶּשֶׁה, ?צָלָח לוֹ לְמַעַט אֶת אָוֹר-מְחִיּוֹן לְאַיּוֹת מְשָׁנָן-זָמוֹן, עד שְׁבָקְרָבוּ יִדְמָה שְׁכָבָר מַצָּא מְנוֹת. אָבָל לֹא יָאַרְכוּ הַיְמִים, קָרוּם יִפְלַץ מִמְּסָגָרָתָיו וּמִשְׁרוֹף הַקְּלָעִי יִתְּלַעֲלֵי בְּכָל תְּקָנָה.

2א. מִקּוֹם מְנוּחָתָנוּ הוּא נֶק בְּאֲ-לָהִים...

אָרֵיךְ לְהַרְאֹת אֶת סְדָךְ אֵין נְכָנסִים אֶל הַטְּרַקְלִין – דָּרְךְ הַשְׁעָר. הַשְׁעָר הוּא הַאֲ-לָהִת הַמְּתַגֵּלה בְּעוֹלָם, בְּעוֹלָם בְּכָל יְפֵיו וּבְזְרוֹן, בְּכָל רָום וּמְשָׁמָה, בְּכָל מִי וּכְמִשׁ, בְּכָל אֲמָח וּפְנַח, בְּכָל גּוֹי וּמִמְלָכָה, בְּצִים וּגְלִילוֹ, בְּשִׁפְרִיכִי שְׁמָק וּבְמִזְכָּת הַמְּמֹאוֹרָות, בְּכִשְׁרוֹנוֹת כָּל שִׁיחָה, בְּכִיעּוֹנוֹת כָּל סּוֹפֵר, בְּדָמִינוֹנֹת כָּל מִשּׁוֹרֵר וּבְחִינּוֹנוֹת כָּל חֹשֶׁב, בְּהַרְגֵּשָׁת כָּל מְרַגִּישׁ וּבְסַעַרְתָּבָרָה שֶׁל כָּל גּוֹבָר.